

ENTREVISTA A ACHILLE OCCHETTO, LÍDER DELS COMUNISTES ITALIANS

Deixar Karl Marx enrere

«El nostre objectiu ja no és assolir el sistema socialista per mitjans democràtics, sinó la democràcia guiada per ideals socialistes», declara en aquesta entrevista Achille Occhetto, líder dels comunistes italians, un home que no s'avergonyeix del passat del seu partit, però que avança amb rapidesa cap a la democràcia social.

Cathy Booth i Frederick Painton

El comunisme, està mort a Itàlia?
—Per a nosaltres, el moviment comunista internacional no existeix. Oficialment, no hem participat en cap congrés comunista des de 1971. Estem tan en contra del que estan fent els comunistes a Xina com ho estan tots els altres socialistes europeus.

—Si això és veritat, ¿per què mantenen el nom de Partit Comunista Italià (PCI)?

—És un llegat històric. A Itàlia el nom no té les mateixes ressonàncies que en els països on se l'associa al bloc de l'Est. Per als italians el Partit Comunista és el partit que lluità contra el feixisme i que després de la guerra tingué un paper preminent en la redacció de la nostra constitució republicana actual. És un nom que ens honra. Canviar-lo seria com dir que ens avergoyim del nostre passat.

—Ara com ara som testimonis de rebel·lions a la Xina i a l'URSS, i als països de l'Est. ¿Està morint el comunisme?

—No hi ha dubte que és profunda la crisi que travessa el comunisme, cosa demostrada pels dramàtics esdeveniments de la Xina. Jo crec que aquests sistemes usurpen el nom dels ideals socialistes. Aquests ideals no poden ser separats de la democràcia.

—¿I la Unió Soviètica?

—Els soviètics manifesten els mateixos símptomes de crisi. Hem deixat ben clar ja que la principal força ideològica del model soviètic de comunisme està acabada. Avui dia podem constatar la presència d'un moviment reformista dins del sistema. El mateix Gorbaxov encapçala la lluita per la democratització.

—Gorbaxov començà amb la reforma econòmica —perestroika—, però vostè parla d'una reforma política fonamental. ¿Quina de les dues té prioritat?

—Van inexorablement lligades. No obliden que Deng Xiaobing estava considerat el campió de la reforma per Occident, més encara que Gorbaxov, perquè Deng va introduir elements del capitalisme, del mercat lliure, en la seua economia. De tota manera, no va aportar una democratització real al sistema polític. Jo diria que Deng va mesclar el pitjor del capitalisme i el pitjor del comunisme. I tot això va donar com a resultat la matança de la plaça de Tiananmen.

—¿Quin ha estat el problema amb l'esquerra europea, inclosos els comunistes italians?

—Hem tingut els mateixos problemes

DOMENEC UMBERTI

amb què s'ha trobat l'esquerra arreu del món, inclosa la dels Estats Units. Així que el vell món industrial anava canviant, l'esquerra era incapaç de repensar els seus objectius a la llum de les noves realitats. Com a conseqüència, passà per un període de derrota. Avui hi ha un renaixement de l'esquerra degut a les noves forces i els nous programes. Nosaltres volem anar més enllà de les velles tradicions comunistes i de les velles tradicions socialdemòcrates. Els socialdemòcrates suecs, per exemple, van molt per davant de nosaltres pel que fa a formes de «democràcia econòmica» o participació dels treballadors en les preses de decisió econòmiques. Nosaltres volem una cosa que responga a les contradiccions de l'any 2000.

—*¿Quines són aquestes contradiccions?*

—D'entrada, una part del món està altament desenvolupada i una altra, molt subdesenvolupada, una situació que, amb el temps, podria desembocar en una crisi profunda. Aquest problema ha contribuït a reafirmar la creença, a Europa, que l'atractiu del thatcherisme o el neoliberalisme llangueix perquè la desregulació, per exemple, a voltes crea tensions socials. Pense que aquest debat també es produeix als Estats Units.

—*¿Quin és el «nou PCI» a que vostè feia referència en la seua campanya per a les eleccions europees?*

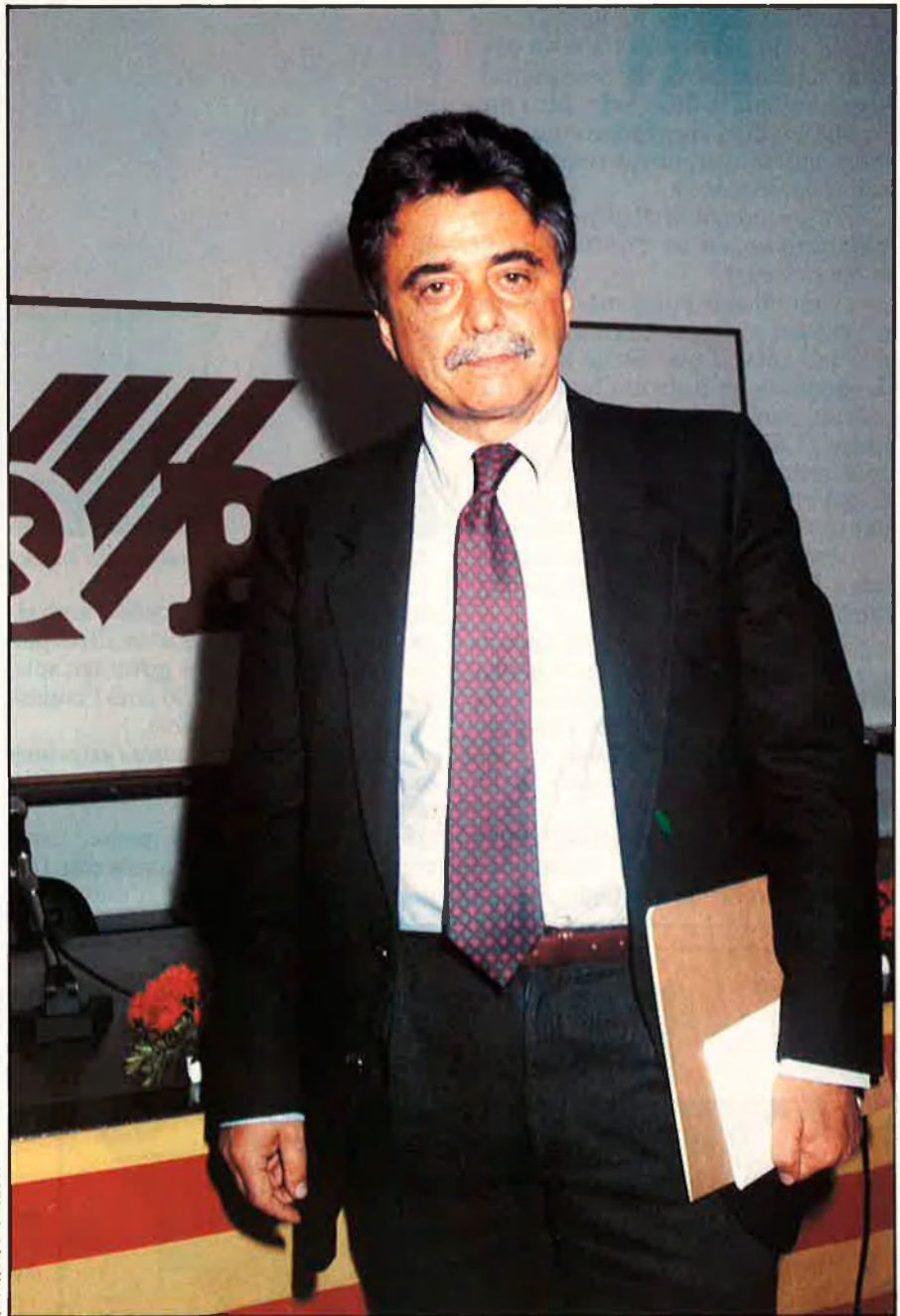
—D'entrada, ideològicament, el nostre objectiu ja no és el sistema socialista assolit a través de mitjans democràtics, sinó la democràcia guiada per ideals socialistes. En lloc de la vella contradicció de classe, la lluita de classes, ara contemplem les contradiccions globals de tota la societat —per exemple, els problemes ecològics i l'estatus d'inferioritat de les dones.

—*¿Quina és la seua política econòmica?*

—És una política molt pròxima a la de la majoria de forces socialistes i socialdemòcrates d'Europa, especialment la sueca i la d'Alemanya Occidental. Estem decidits per una economia mixta que reconega les virtuts d'un mercat lliure i la competència, però també, al contrari de Thatcher, una economia regulada que procure el desenvolupament qualitatiu, no sols un creixement quantitatiu. Ja no nacionalitzaríem més. En alguns aspectes, ens agradaria disminuir el paper gestor de l'estat en favor d'una combinació d'empreses públiques, privades i cooperatives.

—*¿És el PCI totalment democràtic pel que fa a les seues resolucions internes?*

—Jo he estat el primer secretari del partit elegit a través de votació secreta. Els 52 membres del directori, el màxim òrgan de decisió política, van ser també ele-

DOMÈNEC UMBERT

«Amb el temps, Craxi considerarà de quina manera podem governar junts com a grup».

gits mitjançant votació secreta. I com que la votació al Comitè Central la vam fer a través d'un modern sistema d'ordinadors —és a dir, era impossible saber qui votava a qui— ¡inclús el Comitè Central podríem dir que va ser elegit mitjançant votació secreta!

—*¿Per què estava vostè tan eufòric?*

—No crec que vostè m'haja vist mai eufòric.

—*¿Per què, doncs, el va complaure tant el 27,6% dels vots obtinguts pel PCI al Parlament Europeu? És menys del 33% obtingut el 1984.*

—El resultat no és pot comparar al de 1984, sinó a la situació de fa dos mesos. Si vostè m'haguera entrevistat aleshores,

m'hauria preguntat: ¿Pensa que el Partit Comunista Italià continuarà existint després de les eleccions europees? Així, doncs, tenim raons per a estar satisfets. Hem demostrat que encara estem vius.

—*¿Què pensen els comunistes italians de 1992?*

—Jo ja he proposat que totes les forces de l'esquerra europea arriben a un acord immediat per a elegir un socialista com a president del Parlament d'Estrasburg. Pensem que hi hauria d'haver un poder executiu europeu, una moneda europea, un banc europeu que servira per a harmonitzar totes les polítiques econòmiques i socials. Sobretot, necessitem evitar un trencament entre els membres rics i els membres pobres.

La història italiana ens ha ensenyat que la unificació del mercat italià va provocar aquesta mena de desequilibri. Això no s'hauria de repetir, però una Europa conduïda per forces conservadores amb tota seguretat tindria això com a conseqüència.

—¿Com espera arribar al poder a Itàlia amb només un 27,6% obtingut en les europees?

—Van obtenir molts més vots que la Thatcher al Regne Unit. També tenim més vots, si puc dir-ho així, que els socialistes en el govern francès. No pensem, però, governar només amb el nostre 27,6%. Entre nosaltres, els socialdemòcrates, els socialistes i els Verds, n'hi ha prou vots per a conformar una alternativa a l'actual govern.

—Però els socialistes són els seus rivals a Itàlia, no uns aliats potencials, ¿no?

—Som pràcticament el doble de vots que els socialistes. Per tant, som el partit més fort de l'esquerra italiana. Ja li he dit que som l'autèntic partit socialista de l'oposició italiana.

—¿I on col·locaria el Partit Socialista?

—¡Ja es col·loquen ells al costat dels conservadors! Itàlia és l'únic país d'Europa, llevat de Finlàndia, on els

DOMÈNEC UMBERT

«Som l'autèntic partit socialista de l'oposició italiana».

socialistes governen en coalició amb els partits conservadors. En els altres països, els socialistes o bé governen sols, o bé governen en coalició amb l'esquerra. O estan en l'oposició.

—¿Però el líder socialista i ex-primer ministre, Bettino Craxi, vol ser el líder de l'esquerra?

—Amb el temps, em pense, Craxi considerarà de quina manera concreta nosaltres —els partits d'esquerra—

podem governar junts com a grup.

—És estrany veure'l somriure. ¿Què el va fer somriure abans de l'elecció, quan les perspectives del seu partit eren tan poc afalagadores?

—Pensava que era l'última vegada que somreïa abans que se saberen els resultats de l'elecció. Per tant em vaig dir a mi mateix: «Bé, ho faré com millor puga. Potser és l'última vegada».

© Time

EXCURSIÓ A EIVISSA

DÈNIA: Estació Marítima - Tel. (96) 578 40 11 EIVISSA: Port de Sant Antoni - Tel. (971) 34 28 71

**anada i tornada
en el mateix dia**

Amb barco de FLEBASA LINES: DÈNIA-SANT ANTONI (Eivissa)-DÈNIA i autobús gratuït des d'ells a: VALÈNCIA, GANDIA, ALACANT i BENIDORM

**COMPLETEU LES VOSTRES VACANCES
VISITANT EIVISSA**

Eivissa és ací a la vora. Flebasa Lines us porta pel camí més curt. Perquè pugueu tornar en el mateix dia, després d'haver disfrutat d'aquesta illa màgica.

I a més, si voléu, podeu fer un recorregut turístic per l'illa en autocar.

No podeu deixar escapar aquesta oportunitat.

¡Aproveiteu-la!

**INFORMEU-VOS EN LA VOSTRA AGÈNCIA
DE VIATGES O EN LES NOSTRES OFICINES**

Flebasa Lines

DÈNIA EIVISSA

El camí més curt